

4^a - juliol - 37

Merci, m'agrada molt les teves
rehoies. ha gran, (es diria Maria Rosa?)
em fa pensar en tu quan eres de
la seva edat. I també te una
fermesa, una sobrietat elegant i
expressiva de gestos, que fa pensar
en l'Esperança. Sembla molt
trampada. - De tant en tant si
aïlla i comença a marcar uns
minuts de box-trot, arde totes
les regles de l'art. Això no devies
fer-ho tu, rotadora de madures.

l'Esperança m'ha dit que no
tindria conseqüències la perda de
la segona. I la més petita és
un follet blau.

A propòsit, no et decidires a
posar-te un vestit blau, ara que
es veu que la cara femílica i
adapta amb l'experiència? A les me
nuces els va molt bé, i a l'Esperança
no cal dir-ho. Però a tu encara
t'avisaria millor. Quan duns aquells
heta blava i aquelles sandàlies
ve-rapaelites, emocionaries a

qualserol. M'agradaria donar-te un
vestit d'un blau ben bon, ben lluminat
noi, de vellut mate i pintat-te
"la noia vestida de blau". Potser seria
horrible, però m'agradaria molt.
Ém veia, alans, que mai no
sabria imaginar-te més que vestida
de negre, tal com amava la
un miera més i que em va
rendir. Ara veis que el fer
color és el blau. A propòsit, de
quin color tens els ulls? No t'obli-
guis, però ha estat que hi penso
i no trobo el color. Potser ve
els tinguis blaus per hora, però es
segueix que els hi tens per dins.
I he fet un nou encàrrec a la
Tiera i en mana. M'hi he dit més
que. — "Ém fària et ha res?" — i
acabat — "gràcies" — és que encara
he fet massa complimentis?

En aquest troç en blanc hi ha el
sopa i l'escena del solb. Decididament
és una llústima que la Maria Rosa
no tingui deu anys més, o milles
encara, que jo no els tingui de
menys. Em penso que jugaríem a
reue que cridaré més fort.

Tenis un oïe tot cansat, i semblava
que et ~~posessis~~ posessim les cames.
Quan vindrà l'Enriqueta la
interrogaré per què sospito que t'has
posat al lit.

Aquesta tarda quan han passat
les altres noies per aquí davant, jo
estava escrivint. La Lluïsa, m'
ha dit

- que escrivs versos?

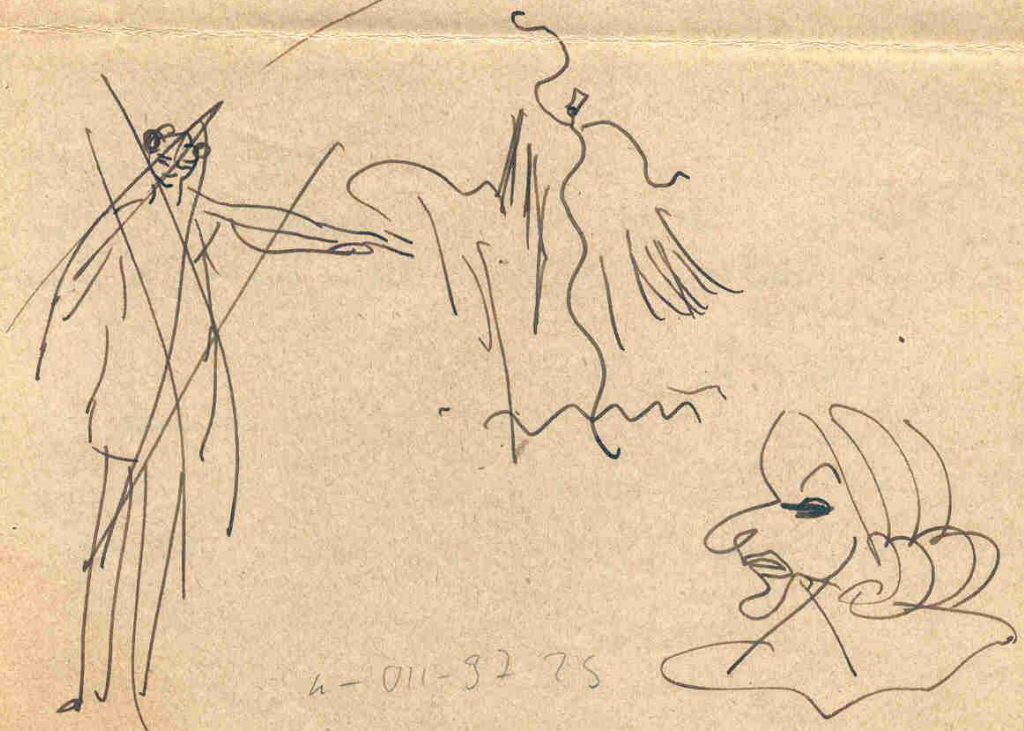
A: Mercè, Mercè, que t'hauré d'
estirar les orelles!

Be', des més m'arribi em semblava.

ha lo dies que veig escriure al Joan
i no m'he sabut res més. No has
tingut contacte, tu sempre?

Adéu i bona nit

Màrius

h-011-32 75